

Goede middag allemaal! Hartelijk dank voor de mogelijkheid om mijn verhaal met jullie te delen.

In 2022 ben ik met mijn twee dochters gevlucht naar Nederland. Mijn man is achtergebleven in Oekraïne. We woonden in een voorstad van Charkiv 40 km van de Russische grens.

De oorlog begon in 2014, toen Rusland de Krim en Donbas binnenviel. Het was een verschrikkelijke realiteit. Maar in die tijd vielen er nog geen Russische raketten en drones op onze hoofden. Toch gingen we door met leven: we bouwden een huis, kregen een dochter en ontwikkelden onze carrières. Ik werkte bij een makelaarskantoor in Charkiv. Ondanks de oorlog groeiden er in elk stadsdeel tientallen nieuwe wooncomplexen, de vastgoedmarkt bloeide, de stad was schoon en verzorgd.

Ik ben maatschappelijk actief geweest als ecologisch activist en gemeenteraadslid. Mijn inzet was gericht op **transparantie van het lokale bestuur, duurzame ontwikkeling van de gemeenschap** en het **behoud van het milieu**. Terwijl onze soldaten het land beschermden, probeerde ik om een waardig lid te zijn van de burgermaatschappij van mijn land.

Op 24 februari 2022 werden we wakker van explosies. Tot op het laatste moment geloofde ik niet dat Rusland durfde om ons aan te vallen. Maar toen het toch gebeurde, begreep ik duidelijk welk kwaad de bezetters ons konden aandoen. De angst voor de dood is vreselijk, maar nog erger zijn martelingen en het ontbreken van vrijheid.

Ik had een wanhopige behoefte om samen met anderen de bezetters te bestrijden, maar aan de andere kant moest ik mijn kinderen redden. Op dat moment hebben mijn man en ik onze rollen verdeeld: hij bleef thuis, omdat hij zei "hier ben ik nodig", en ik heb samen met de kinderen Oekraïne verlaten.

In Nederland ontvingen we ongelooflijk veel menselijke steun. We zijn diep dankbaar voor de rust en veiligheid voor onze kinderen en voor mogelijkheid er om kind te zijn.

Voor mij is Nederland het symbool van een moderne, ontwikkelde samenleving, met een hoge levensstandaard. Het is een land waar vrijheid en democratie heersen, waar kinderen op school allereerst leren zichzelf en anderen te respecteren, samen te werken en elkaar te steunen, en waar leraren in jouw kind talloze mooie kwaliteiten zien. Hier is esthetiek overal aanwezig, in alle aspecten van het leven. Een oprechte glimlach van een onbekende op straat voegt iets positiefs toe aan je dag. Levendige feesten brengen gemeenschappen samen en talloze

vrijwilligersinitiatieven bloeien hier. en de beste fietsinfrastructuur ter wereld is hier.

Oekraïne zit voor altijd in mijn hart en ondanks de moeilijke omstandigheden ben ik dankbaar voor deze ervaring van integratie in Nederland. Er zal vrede komen en miljoenen Oekraïense vluchtelingen die terugkeren naar hun thuisland zullen positieve ervaringen uit andere landen in de samenleving brengen.

Als je leven in drie dagen totaal verandert, alles wat je wist, kon en was, wordt in één klap uitgewist. Je moet opnieuw beginnen, veel werken om minder te denken en minder te voelen.

Twee weken na aankomst begon ik te werken als bloemist in Laren en tegelijkertijd werkte ik in hoveniers bedrijf. Daarna besloot ik mijn eigen bedrijf in de groensector te starten, want tuinieren was altijd mijn passie. Nu werk ik in particuliere tuinen en heb ik al meer dan 100 klanten. Ik ben gespecialiseerd in tuinonderhoud. Ik leg borders en perken met vaste planten aan. Ik blijf leren via cursussen in tuinontwerp. Wat ik het mooiste vind aan mijn werk is het zien van de verandering die ik teweegbreng, en de blijde klanten.

De eerste twee jaar deed ik ook actief vrijwilligerswerk: creatieve projecten met andere Oekraïense vrouwen, evenementen en geldinzameling voor het Oekraïense leger. Als moeder draag ik de verantwoordelijkheid voor mijn kinderen. Ik zal er alles aan doen om ervoor te zorgen dat zij hun afkomst kennen, hun identiteit behouden ver van hun vaderland.

Wij geloven dat er een dag komt waarop het regime in Rusland valt, dat Poetin verdwijnt zoals elke dictator. Misschien wordt het Russische volk wakker, uit zelfbehoud. En dan komt er vrede, en kunnen wij eindelijk terugkeren naar ons thuisland.